

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Δ'.

ΑΡΙΘ. 46.

Συνδρομή προληρωτέα,
εὐὰ τοὺς ἐντός τοῦ Κράτους ἀνά
12 φύλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὀβ. παλαιῶς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ Ὑπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκην τῆς
εὐὰ ο λ α π ο θ ῆ κ η ς

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1861.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

(Συνέχεια ὄρ. ἀριθ. 45.)

Ὁμιλήσαντες περὶ πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν τῆς δη-
μοσιογραφίας ἀστέρων, ὡς ἐπασχοληθῶμεν ἤδη καὶ περὶ
τῶν Κομητῶν τῆς. Ὡς τοιοῦτον διακρίνομεν τὴν *Gaz-
zetta de' Tribunali Ionii*, δις τοῦ μη-
νὸς ἐμφανιζομένην καὶ φάνουσαν εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς
προσγειότητος τῆς σημείον. Οἱ Κομηταὶ τοῦ φυσικοῦ
Κόσμου εἶνε κατὰ τοὺς πλείστους σώματα σκιερά ἐτε-
ρόφωτα. Ὁ Κομήτης οὗτος τοῦ Ἰονικοῦ Κόσμου δὲν
εἶνε παντάπασι σῶμα σκιερὸν, ἀλλὰ διαφανές, αὐτόφω-
τον συνῆμα καὶ ἑτερόφωτον αὐτόφωτον, μὲν, διότι μέγας
ἐν ἑαυτῷ ὑπάρχει ἀληθείας καὶ ἐπιστήμης σπινθηρ,
ἑτερόφωτος ὡς φωταγωγούμενος ἐκ τοῦ πληρωσοῦς ἡ-
λίου τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Σοφίας. Ἡ τῶν Οὐρανίων σωμάτων
σύγκρουσις, δυνατὴ οὕσα, ἐμποιεῖ φόβον εἰς τοὺς ἀστρο-
νόμους, καὶ τρόμον εἰς τοὺς ἰδιώτας, ἀλλὰ τοῦ Κομήτου
αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν πλανήτην τοῦ Πα-
ρισηίου, οὗτινος ἡ τροχία συνητήθη, κακῆ μοίρα, μὲ
τὴν τροχίαν του, οὐδὲν τι ἀπαίσιον ἐπῆλθεν εἰς τὸ πλαν-
ητικὸν μας σύστημα. — Εἶδομεν μόνον τὸν Κομήτην
καὶ τὴν τροχίαν διπλασιασθέντα κατὰ τὸ ὄγκος του, καὶ
κατὰ τὴν φωτισίαν αὐτοῦ τὸ μήκος τὴν φωταυγῆ
αὐτοῦ, φωτίσαντα οὕτω πᾶσι διὰ παραδόξου καὶ
κατὰ τὴν ἀποδοξίαν αὐτὸν τὸν παρατηρητὴν, εἶτα δὲ ἄ-
ποδοξίαν αὐτοῦ καὶ συγκριτικῶς σκοτεινὸν τὸν πλανήτην,
καὶ τὸν Κομήτην ἐκείνον *in statu quo*. Δὲ καὶ τὴν
ἐπιπέδον τὸν ἀνακλυπτήν τοῦ κομήτου τούτου Δ.ρα
Herschell ἔχει ἀναμφιλό-
γητος ἀποδείξει τὸν δόξην καὶ τὸ ὄνομα του. — Ἡμεῖς,
καὶ τὰ πλεῖστα ὄπαδα τοῦ Ἀραγῶ καὶ τοῦ Χουμπολ-
τίου, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ οἰωνίσωμεν πλείστα ὅσα
κατὰ τὴν ἀρχαίαν προελεύσομενα εἰς τὸν Ἰόνιον

Κόσμον ἐκ τῆς ἐμφανισείας τοῦ κομήτου τοῦ Δ.ρα Ρόσ-
ση. Ἡθέλαμεν ὁμως προδόσει ἐν ἐκ τῶν ἱεροτέρων μας
καθηκόντων καὶ αὐτῆς μας τῆς πατρίδος τὴν αξιοπρέ-
πειαν, ἠθέλαμεν εἰσεθε ἀξιοθάνατοι (ὡς μᾶς ἐπιτραπῆ
τὸ εὐκολοσύνθητον), ἐὰν δὲν καθικετεύωμεν τὸν Δ.ρα
Ρόσσην ἵνα κοινότερον καὶ δημοτικώτερον ποιήσῃ τὸν
Κομήτην του, καθιστῶν αὐτὸν καταληπτὸν, ὁρατὸν καὶ
ψηλαφῆτὸν οὐχὶ μόνον εἰς ὅσους θέλουσι νὰ καταλαμ-
θάνωσι, νὰ βλέπωσι καὶ νὰ ψηλαφῶσι αὐτόν ἀλλὰ καὶ
εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀδιαφόρους, τοὺς τυφλοὺς οὕτως εἶπειν
καὶ ἀναισθήτους. Ἰπομμνήσκομεν εἰς τὸν πολυμαθῆ
Συντάκτην ὅτι ὁ Κουίντιλιανὸς ἐνετέλλετο πρὸς τοὺς
συγγραφεῖς καὶ ῥήτορας — ἐντολὴ ἥτις τὸ κατ' ἡμᾶς
πρέπει νὰ ἦνε ἡ πρώτη παντὸς δημοσιογράφου. « *Ora-
tio* » λέγει ὁ Κουίντιλιανὸς « *debet negligenter*
» *quoque audientibus esse aperta; ut in auium*
» *audientis, sicut sol in oculos, etiamsi in eum non*
» *intendatur occurrat. Quare non solum ut intelli-*
» *gere possit, sed ne omnino possit non intelligere,*
» *curandum.* » Ὁ σκοπὸς δὲ οὗτος ἤθελε κατὰ τὸ
μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιτυγχάνεσθαι, ἐκδιδόμενης τῆς δι-
καστικῆς ταύτης Ἐφημερίδος ἑλληνιστί.

— Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες μετὰ Φηριστικῆς τωόν-
τι ἀγρυπσίας, καὶ μετὰ συστηματικῆς ἀλαζονείας ἀνα-
κράζουσι: « Ἐν Ναζαρετ οὐδὲν καλὸν δύναται γενέσθαι »
τὸ καλὸν δύναται πανταχῶθεν νὰ προέλθῃ, καὶ ἂν αὐτὸ
τόσα μᾶς προέρχεται ἐκ τῆς ἐν Κερκύρα Ἰσραηλιτικῆς
Κοινοῦτος, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀξιολόγου τῆς περιο-
δικοῦ *Τὰ Ἰσραηλιτικὰ Χρονικὰ*, ἡμεῖς οφεί-
λομεν εἰγνωμόνος νὰ τὸ ἀποδεχθῶμεν καὶ ἐπ' αὐτῷ τού-
τῳ νὰ σεμνυνώμεθα. Τὰ Ἰσραηλιτικὰ Χρονικὰ
περιποιεῖται τιμὴν, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοι-
νοῦτητα παρ' ἡς, καὶ δι' ἣν συντάσσεται, ἀλλ' αὐτόχρη-
μα εἰς συναπαξίασάν τοῦ Ἰονίου τὴν Πολιτείαν, διὸ
καὶ, ὅσον τὸ κατ' ἡμᾶς καὶ ἄλλο τι ἂν δὲν εἴχομεν νὰ
προσφέρωμεν εἰς τὴν Πανιόνιον Ἐκθεσιν, ὡς δαῖμα πολ-
λιτισμοῦ, καὶ τρανωτάτην ἀπόδειξιν προόδου, ἐφάνεν νὰ

ἀποστείλωμεν ἐν καὶ μόνον ἀντίτυπον τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

— Ἐπιθεωροῦντες τὸν « Ἐπιθεωρητὴν » κινδυνεύομεν νὰ ἐπιθεωρηθῶμεν παρ' αὐτοῦ, οὐ μὴν ἀλλὰ πειραθῶμεν: Συγχαιρόμεθα ἐν πρώτοις τοὺς Συντάκτας τοῦ διὰ τὰς ποικίλας καὶ λεπτομερεῖς ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων γνώσεις των, τὰς ὁποίας οὐδὲ οἱ ἐν τῇ Γλευθέρᾳ λεγομένη Ἑλλάδι γράφοντες, δὲν δύνανται νὰ καυχῶνται ὅτι ἔχουσι. Τοῖς εὐχόμεθα τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μετροπαθείαν τῆς « Ἐθνεγεργείας » τὴν κρίσιν ἐπὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἀγγλικῆς Πολιτικῆς τοῦ « Πικρατηροῦ, » καὶ τὴν ἀκράδαντον εἰς τὴν ἀποκαταστάσιν μας πίστιν τοῦ μακαρίτου καὶ φιλελευθέρου Ἀνατολικοῦ Κήρυκος. Ἄς μεριμνῶσι δὲ, καίτοι ἐν Ἐπτανήσῳ γράφοντες, περὶ τοῦ Μέλлонτος τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἄλλο τι δὲν εἶνε εἰμὴ τὸ Μέλλον τῆς Πατρίδος.

ΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ.

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐκ Λονδίνου ἀλληλογραφίας ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

« Πολὺν χρότον ἐνταῦθα ποιεῖ τὸ φυλλάδιον τοῦ Κυρ. Γλάδστωνος ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος, καὶ μάλιστα διὰ τ' ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως τὴν Ἐπτανήσον. Ἴδου δὲ τί εἰς τὴν 35^{ου} σελίδα ηὐτύχησα νὰ ἴδω: (ὁ ἐπιστολογράφος μας εἶναι Ἐπτανήσιος). « Προκειμένον νὰ ἐκτανθῶσι τὰ ὅρια τῆς μικροσκοπικῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἐπτανήσος δικαιοῦται πρώτη φύσει καὶ θέσει, καὶ διὰ τὴν τοσάκις καὶ τοσάκις ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν τῆς, νὰ ἐνωθῇ μετ' αὐτῆς. — Ἠτύχυσamen νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ἐπικράτειαν, ἧτις ἤθελε δικαίως ἐπικληθῇ τὸ Πεδεμόντιον τῆς ὅλης Ἑλλάδος, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Κεφαλληνίαν, ἧτις κατ' αὐτὴν τὴν ἀνολογίαν ἤθελεν εἶσθε τὸ Ταυρίνον τῆς, ηὐτύχυσamen νὰ ἴδωμεν ἄνδρας οἷτινες μεγάλην ἤθελον περιποιήσῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀναγενώμενον, τιμὴν. Ἐλάβομεν μετὰ πολλῶν τοιούτων συνεντεύξεως, ἐξ ὧν ἀπήλθαμεν πεπεισμένοι ὅτι ἡ Ἰταλία δὲν εἶνε ἡ μόνη γῆ ἡ γόνιμος Καθούρων, Ματζηνίων καὶ Γουερακίων » — καὶ παρακατιῶν ἐν σελίδι 100:

« Ἐγνωρίσαμεν εἰς Κεφαλληνίαν ἄνδρας πλήρεις πολιτικοῦ θάρρους, αἰσθημα τοῦτο ὅπερ σχεδὸν ὀλοτελῶς ἐλλείπει εἰς τὰς ἄλλας νήσους. — Ἐνθυμούμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ ν' ἀκούσωμεν ἄνθρωπον ὅστις, μετ' ὅλης ἀρχικῆς ἀρελείας, ἀνέκραζε κατὰ τὴν εἴσοδον μας εἰς τὴν πόλιν: Abbasso il Governo! — Viva l'Unione!. — Ἄλλος πάλιν κατὰ πρόσωπον μᾶς ἔρριπτε τὸ ψήφισμα τῆς Ὁ. Βουλῆς. Τὸ κατ' ἡμᾶς ἡ Κεφαλληνία ἤθελεν εἶσθε ἀξία ν' ἀναδειχθῇ πρωτεύουσα τῆς μεγάλης καὶ συνεννουμένης Ἑλλάδος. »

Καὶ ταῦτα ὁ ἀνταποκριτὴς μας, ἀντιγράφων τὸ φυλλάδιον τοῦ Κ. Γλάδστωνος, ἡμεῖς δὲ ὅταν εὐτυχίσωμεν νὰ ἴδωμεν τὸ ὅλον πόνημα τοῦ φιλέλληρος καὶ φιλοκε-

κεφαλλῆνος Ἀγγλοῦ, θέλομεν ἐπανεῖλθῃ ἐπὶ τοῦ σπουδαϊοτάτου τούτου ἀντικειμένου.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ.

—ο—

Ἐξ ἰδιαιτέρας ἡμῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας κινδυνεύομεν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς υἰοθέτησε τὸν Ἀράπην τοῦ Παλατίου. — Πολλοὶ τῶν ἐκεῖ μεγάλων πολιτικῶν καὶ μάλιστα οἱ ΚΚ. Σπετζερόπουλος, Κωλοκρόνης, Μουντζούρας κ.λ. βλέπουσι εἰς τὸ συμβῆναι τὸ τὴν λύσιν τοῦ περι διαδοχῆς ζητήματος. — Ἄλλοι πάλιν παρατηροῦσι ὅτι τοῦ Ἀράπη ὄντος καὶ αὐτοῦ εὐνοῦχοῦ τὸ περι διαδοχῆς ζήτημα θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἴνε ὡς καὶ ἐπὶ Ὀθωνος τοῦ Α'. Ἐπανερχόμεθα.

Κωνσταντινούπολις 13]25 Ὀκτωβρίου 1861.

Ἀξιότιμε Συντάκτα τῆς Διαολαποθήκης.

Εὐαραστηθῆτε παρακαλῶ νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον, ὅπερ ἐν στιγμῇ ἀνίας συνέταξα.

Ἐίμι Ὑ:ρος. Θεράπων.

ΙΩ. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ

ΤΟ ΧΑΒΙΑΡΟΧΑΝΟ.

Πόσα καὶ πόσα δὲν εἶπανε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι! Πόσοι καὶ πόσοι δὲν τὴν ὠνομάσανε Παράδεισον! Πόσοι καὶ πόσοι πάλι, Κόλαση δὲν τὴν ἐκαλέσανε! Καὶ ὅμως, ὅλοι οἱ περὶ τούτου λαλήσαντες, εἶχανε δίκην ἐπειδὴ ἐκεῖνοι ποῦ τὴν ἐκατηγορήσανε, ἐπεριπάτησαν οἱ δύστυχοι εἰς τοὺς ἀνωμάλους δρόμους τῆς, ἐβουτήχτηκαν ὡς τὰ γόνατα μὲς τῇ λάσπεσ τῆς, ἐδαγκαστήκανε ἀπὸ τοῦ λυσσασμένου σκύλους τῆς, καὶ ἐφυρίσανε σὰν αὐτὰ λαμπριάτικα μὲ τσοῦ πολυπληθεῖς βαστάζους τῆς. Μὰ ἐμεῖς ἀφίνοντες κατὰ μέρος ἐτούταις τῇ γενικῆς ἐπικρίσεις, θέλει ζητήσωμε καμμιά μερικότητα θέλει τὴν ἐξετάσωμε, τὴ συζητήσωμε καὶ τὴν ἀναλύσωμε. Καὶ νομίζω πῶς ἦρα μία ὅπου εἶναι ἀξία ἐξετάσεως, συζητήσεως καὶ ἀναλύσεως. Ἐνα ἀντικείμενο, εἰς τὸ ὅποῦ κανεὶς δὲν ἐτόλμησε νὰ πῇ τίποτα. Θὰ μὲ ρωτήσετε ἴσως τί εἶναι τὸ περίεργον τοῦτο ἀντικείμενον; Μὴν εἶναι τὰ μεγαλοπρεπῆ παλάτια τῆς; Μὴν εἶναι οἱ ἀψηλοὶ μιναρίδες τῆς; Οἱ ὑπερῆφανοι ἱπποῖ τῆς Τὰ ὠραῖα μουλάρια τῆς; Οἱ κοκκοναροαναθρεμμένοι Πασάδες τῆς; Τὰ ὑπομονετικὰ φερτηγὰ τῆς τετραπόδα; Οἱ βαθύπλοτοι ἐμποροὶ τῆς; Τὰ ὠραῖα καὶ πολυπληθῆ χαρῆματα τῆς; Οἱ γραμματισμένοι Φαναριώτες τῆς; Οἱ ἐπιτηθεῖοι τσαρλατάνοι τῆς; Ὁχι Κύριοι, Ὁχι! Ἐπειδὴ γιὰ ἄλλ' αὐτὰ πολλοὶ ἐμιλήσανε,

πολλοί ἐγράφανε, πολλοί εἶπανε. Ἀλλά, τὸ ἀντιζείμενόν μου Κύριοι εἶναι τὸ Κρουσάλλινον παλάτι, τὸ Λουβρο τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι Κύριοι ἕνας σταυλός, — γιὰ ἐπιπόδα ὅμως, καὶ γιὰ διπόδα ἐπίσημα (!) — τὸ ὅποιον ἐνομαζοῦνε Χαθιαρόχανο, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ καταστήμα ὅπου γίνεται τὸ κάμπιο, τὸ σεραφλήκι καθὼς λένε οἱ ἐντόπιοι. Βλέπεις καθήμερα καὶ συναζονται τριακόσιοι ἕως πεντακόσιοι Ἄγιογδῦται, ὅπου εἰς πρόσωπόν τσου βλέπεις ζωγραφισμένην τὴν ὕλη, (;) καὶ οἱ ὅποιοι συναζόμενοι ἀπάνου σὲ μία βαρέλα, βγάινουν κατὶ φωναῖς μπαανκέρηδες, ὥστε κάνουνε ἕνα ταρνανάι, ἕνα σουσουρο, ἕνα ραβαίσι, χειρότερο ὅπου ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ὑπόσχεται ἡ Ἀποκάλυψι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου γιὰ τὴν δευτέρα παρουσία.

— Ἐ, καὶ τί μᾶς εἶπες μὲ τοῦτο; ἀκούω νὰ λένε οἱ ἀνχρηστικῶς — Ἐχετε ὑπομονὴ Κύριοι, καὶ ἀφῆτε με νὰ τελειώσω!

Βλέπεις λοιπὸν ἕνανε (μπαανκέρη!) Καὶ φωνάζει — χίλιες λίρες πουλῶ! δύο χιλιάδες ἀγοράζω! — Βλέπεις ἄλλοι, πεντακόσιες χάρτινες! — Ἄλλοι: — Χίλια Καρμπούδολα! καὶ καθεξῆς. Ἄν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστῃς, διέβαινε κατὰ τύχην σ' ἐκείνη τὴν ὥρα δὲν ἤθελε λείψει ν' ἀνακράξῃ, τί πλούσιοι ἄνθρωποι! Πῶς πουλοῦνε καὶ ἀγοράζοῦνε μὲ τὴν χιλιάδες! — Χά, χά, χά, ἰδοὺ λοιπὸν ἀπὸ ποῖα ἀπάτη γυρεύω νὰ σᾶς βγάλω. Μὴ νομίσῃτε, μὴ πιστεῦστε ποτέ σας πῶς ἐκεῖνοι ὅπου πουλοῦνε καὶ ἀγοράζοῦνε τὴν χιλιάδες, ἔχουνε ἕνα παρὰ τὴν τσέπη πολλοὶ ἀπὸ τούτους μάλιστα φοφοῦνε τὴν πείνας! Μὰ πῶς λοιπὸν κάνουνε τὸ κάμπιο; — Ἰδοὺ σᾶς λύω τὴν ἀπορίαν.

Ὅταν ἕνας στὴν Πόλιν δὲν ἔχη πόρο ζωῆς κατεβαίνει στὸ Γαλατὰ, μπαίνει στὸ Χαθιαρόχανο, καὶ κάνει τὸ σαράφη. Μὲ τί χρήματα; Φωνάζει: χίλιες λίρες ἀγοράζω! Πόσο; Τοῦ ἀποκρίνεται ἄλλος, ἕκατὸν ὀγδῶντα πέντε καὶ δεκαπέντε παράδες. Τὴν ἀγοράζει καὶ εἰς στιγμὴν τὴν πουλεῖ πάλι μὲ δύο ἢ ἕναν παρὰ ὄφελος τῆς μίας, καὶ ἰδοὺ εὐθὺς μία τραπεζιτικὴ πρᾶξις ἐξαιρέτος!

Ἄλλοι πάλι, κάνουνε ἀλλέως, ἔρχονται, ἀπὸ λόγου σου ποῦ τοῦ γνωρίζεις, καὶ σοῦ λένε: Κάμε μου τὴν χάρι, δώσε μου ἕκατὸ λίρες πρὸ χειρὸς, τὴν λαμβάνουνε καὶ μὲ κείνο τὸ καπετάλι κάνουνε σὲ μισὴ ὥρα ἕως τρεῖς πράξεις. Ὡστόσο, ἂν τοὺς ἀκούσῃς, σοῦ λένε πῶς σήμερον ἐξημερωθήκανε δέκα λίρες, πῶς ἐκερδήσανε τρεῖς, καὶ χαμμία φορὰ σοῦ λένε: Μωρὲ ἀδελφε, μὲ τὴν καταδρομὴν τῆς Πιέτσας, κοντεύουμε νὰ γυρίσωμε καὶ τὰ χαπιτάλια μας! Καὶ ὅταν ἔλθωμε καὶ τὰ χαπιτάλια μας!

Ἄλλοι πάλι, κάνουνε ἀλλέως, ἔρχονται, ἀπὸ λόγου σου ποῦ τοῦ γνωρίζεις, καὶ σοῦ λένε: Κάμε μου τὴν χάρι, δώσε μου ἕκατὸ λίρες πρὸ χειρὸς, τὴν λαμβάνουνε καὶ μὲ κείνο τὸ καπετάλι κάνουνε σὲ μισὴ ὥρα ἕως τρεῖς πράξεις. Ὡστόσο, ἂν τοὺς ἀκούσῃς, σοῦ λένε πῶς σήμερον ἐξημερωθήκανε δέκα λίρες, πῶς ἐκερδήσανε τρεῖς, καὶ χαμμία φορὰ σοῦ λένε: Μωρὲ ἀδελφε, μὲ τὴν καταδρομὴν τῆς Πιέτσας, κοντεύουμε νὰ γυρίσωμε καὶ τὰ χαπιτάλια μας!

Ἄλλοι πάλι, κάνουνε ἀλλέως, ἔρχονται, ἀπὸ λόγου σου ποῦ τοῦ γνωρίζεις, καὶ σοῦ λένε: Κάμε μου τὴν χάρι, δώσε μου ἕκατὸ λίρες πρὸ χειρὸς, τὴν λαμβάνουνε καὶ μὲ κείνο τὸ καπετάλι κάνουνε σὲ μισὴ ὥρα ἕως τρεῖς πράξεις. Ὡστόσο, ἂν τοὺς ἀκούσῃς, σοῦ λένε πῶς σήμερον ἐξημερωθήκανε δέκα λίρες, πῶς ἐκερδήσανε τρεῖς, καὶ χαμμία φορὰ σοῦ λένε: Μωρὲ ἀδελφε, μὲ τὴν καταδρομὴν τῆς Πιέτσας, κοντεύουμε νὰ γυρίσωμε καὶ τὰ χαπιτάλια μας!

I. ΚΟΥΡΤΕΛΗΣ.

Σ. Α. Ἐγὼ σου Κυρ: Κορότελη, εὖγε σου καὶ τῶν ἄλλωνε Οὐτσίου!!!!!!

ΚΥΡΙΕ ΣΥΝΤΑΚΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Ἰλλάροις τῆ 20 Σεπτεμβρίου 1861.

Ἐπειδὴ καὶ θαύματά τινα Ἁγίων τινῶν νέων δὲν εἶναι εἰς πάντας γνωστὰ τούτου ἕνεκα ἵνα μὴ εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ μικρὰ κοινωνία μας ἀπατάται καὶ φέρει ἐπ' αὐτοῦ διάφορον τῆς πραγματικῆς του δοξασίαν, παρακαλεῖσθε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας νὰ καταχωρήσητε τὰς ἐξῆς γραμμὰς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1844. Ὁ Παναγῆς Πυλαρινὸς Θεοδωράτος π. Ἀλεξάνδρου, συνεκατηγορεῖτο καὶ συνεκατεδικάζετο μετὰ τῆς Σοφίας Τσαννάτο π. Ἰωάννου ἐπὶ κλεπταποδοχῆ (ὄρα ἀπόφασιν Πλημμελειοδικείου Ληξουρίου ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1844. ἐξ ἧς χάριν συντομίας τὰ δύο ἄκρα αὐτολεξεῖ καταγράφωμεν).

«Sopra l'atto di accusa emanato li 5. Agosto 1844 » a carico di Sofia Zarnato q. Giovanni moglie di » Panagin Pillarinò Vartolomato da Illarus, quale » sospetta di furto qualificato per la clandestinità, » nonchè contro Panagin Pillarinò Todorato q. Ales. » sandro dal comune istesso, quale sospetto di ricet- » tazione — καὶ παρακατιόν, ἀφοῦ κατεδικάσθη ἡ ἀ- » νωρηθεῖσα Σοφία — α 2o a Condannare Panagin Pi- » larinò Todorato in virtù dell' art. 605. del Co- » dice Penale alla pena di giorni 40 di casa di » correzione di 2a specie ed all'ammenda di scel- » lini 13 ».

Ἐκ τοιούτου χαρακτῆρος καταστάς Ἰερεὺς καὶ Αἰδεσιμώτατος ὁ ἀνωρηθεὶς Θεοδωράτος, καὶ τοῦ ὑποφαινομένου ὄντος ἐπιτρόπου μετὰ τοῦ Εὐαγγελινοῦ Βύρου εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Ἰλλάρους, ἐνθα κατὰ τὴν 8ην. Σεπτεμβρίου ἐορτάζονται τὰ γενέθλια τῆς Θεοτόκου, μακρὰν τοῦ νὰ κυριεύονται ἀπὸ τὴν πρόληψιν ὅτι ἐκ τῶν φορεμάτων ὁ ἄνθρωπος διακρίνεται, ἀφίνοντες τοῦτο νὰ τὸ συλλογίζονται ἐκεῖνοι οἵτινες παρὰ τῆς αὐτοῦ Ἁγιότητος χαρὰςτοχάρτι ἐλαβον πρὸς ἀφῆσιν τῶν ἀνοσιουργημάτων των, ἀπέυθυνον πρὸς αὐτὸν γράμμα δι' οὗ ἐκνοιποιεῖτο ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν παρενοήσεως, μὴ ἔχοντες συλλείτουργον εἰς τὸν Ναὸν, ἡ παρουσία του ἦ- τον περιττῆ, ὁ Ἅγιος οὗτος, ὅπως θέλετε νὰ τὴν ὀνομάσητε, φέρεται εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἐνῶ ὁ εἰς τῶν ἐπιτρόπων καθ' ὁδόν, ὁ δὲ ἕτερος μόλις εἰς τὸν Ναὸν εἰσῆλθεν τοῦ ἀναφέρουσιν ἐὰν ἐλαβε τὸ γράμμα των — οὗτος ἀπεναντίας διὰ τῆς μεγαλητέρας ἀναίδειας τοῖς ἀπαντῆ ὅτι διὰ τῆς βίας θὰ λειτουργήσῃ, ἐνόμισεν διὰ τῆς ῥήσεως ταύτης βεβαιῶς, ὅτι οἱ ἐπιτρόποι ἤθελον χρησθῆ καὶ τὴν νόμιμον βίαν των, ἢ καὶ νὰ κλεισῶσι καὶ τὸν Ναὸν — ἀπ' ἐναντίας παρενοήσαντες τὸν ἐπιτρόπον καὶ τοῦ Ναοῦ. — Εἶναι περιτοργίας ἄξιον ὅτι αὐτὸς ἐζητήσῃ νὰ μάθῃ καὶ τὴν αἰτίαν — ἐκ τοιαύτης ἐρωτήσεως φανερὰ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει συνείδησιν, ἀπαξ ὑπ' ὄψιν

ὅν ἔχει τὴν βίβλον τοῦ παρελθόντος. — ἐνῶ κυρίως τῶν ἱερῶν πρόριστον καθήκον εἶναι ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος πρὸς προπαρασκευὴν τοῦ μέλλοντος — Τίς οὐκ ἔσται Σοφία Τσαννάτο — καὶ εἰς τίνας ἡ τάξις αὐτῆς τῶν ἱεραϊκῶν ἐμπιστεύεται τὰ κλαπέντα — τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ ἀφινόμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ λόγος ἐγένετο καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν περὶ τοῦ συμβάντος τοῦτου ὑπὸ διάφορον ἔποψιν, ἀναγκάζεται ὁ ὑποφαινόμενος νὰ ἐξιστορήσῃ χάριν τῆς ἀληθείας τὰ ἀνωφρήντα.

Προσφασσόμεθα ὅτι καὶ εἰς χωρίον Μαντσαβινάτα εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐξήτησαν τὴν ἀδειαν παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νὰ παραλάβωσιν ἕτερον ἱερέα τῶν τριεσάρτων εἰς τὴν ἐορτὴν των, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεποιήθη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

— Λέγεται ὅτι ἡ Α. Ε. Ὁ Λόρδος Μέγας Ἀρμοστής προσκαλεῖται Πρέσβους εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Περὶ τοῦ μέλλοντος Προέδρου τῆς Ἰονίου Πολιτείας πολλά τὰ ἀδόξενα, ἡ ἐχρημύθεια καὶ ἡ μυστηριώδης συμπεριφορὰ τοῦ νῦν ἀρμοστεύοντος ἔθεσε εἰς ἀμηχανίαν, τοὺς πολυπραγμονεστέρους τῶν πολιτικῶν μας. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι τὰ δικαιώματα τῆς Κεφαλληνίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ παροφθῶσι.

— Τὰ περὶ νέων ἐκλογῶν, καὶ νέας τοπικῆς Κυβερνήσεως οἰωνιζόμενα εἶνε καὶ αὐτὰ πολλὰ καὶ ἀντιφατικά, τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἡ ἸΒ' μας Βουλὴ θὰ εἶναι ποικιλόχρως καὶ παρδαλωτὴ ὅσον οὐδέποτε ἄλλη, εἴθε νὰ μὴ γενῆ καὶ πολύβουλος καὶ ἐπομένως ἄβουλος..

— Ἡ Νέα Ἐποχὴ κακίζει τοὺς Κεφαλλῆνας ὡς διήθεν συμβουλευόντας διὰ τῶν δημοσιογράφων των ὅσα ἐκείνοι δὲν πράττουσι. — διαβεβαιούμεν τὴν φίλην Ν. Ἐποχὴν ὅτι οἱ ἐνταῦθα Ἰσραηλιῆται ζῶσι ἐν πλήρει ἀνοχῇ καὶ ἀνέσει. — Ὅτι οὐ μόνον τοὺς Ἰσραηλιῆτας οἱ Κεφαλλῆνες περιποιούμεθα καὶ προστατεύομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς Τούρκους ἀνεχόμεθα, καὶ ἂν δὲν μᾶς πιστεύῃ ἄς ἐρωτήσῃ ἕνα τῶν Συντακτῶν της, τὸν Θεόδωρον Κλαδαντζῆ, ὅστις εὗρε ἀνέκαθεν παρ' ἡμῶν καὶ φιλοξενίαν καὶ ὑποστήριξιν, καὶ ταῦτα ἐν δειναῖς περιστάσεσι εὐρισκόμενος.

— Συμβουλευόμεν τὴν Ἀστυνομίαν, ἰδίως δὲ τοὺς ἐκτελεστικῶς ὑπαλλήλους της, νὰ ὦσι προσεκτικώτεροι καὶ ευπροσφροῦτεροι εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων των, νὰ μὴ μᾶς ὑποχρεώσωσι ν' ἀναλάβωμεν ἡμεῖς αὐτὰ τὸ μέρος ὅπερ ἡ Ἀλήθεια δὲν ἔκρινεν ἀξιοπρεπῆς περὶ Θεατρικῶν ἀστυνομικῶν νὰ διαπραγωδήσῃ.

— Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀληθειῶν τῆς Ἀληθείας ἀναγνωρίζομεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν καὶ ἡμεῖς ὡς μαθηματικῆς, ὅσας περὶ τοῦ αἰσχροῦ ἀκαταλλήλου Οἰκίματος

τοῦ Λυκείου ἐξεφῆρε. Καὶ οὕτω ἄλλο τι δὲν ποιοῦμεν εἰμὴ νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅσα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἄλλοτε ἐξεθέσαμεν πρὸς δὲ τὸν κρυπτοδεικτοῦμενον ἀνόνημον ἀρθρογράφον, τὸν ἐν τινὶ Κερκυραϊκῇ Ἐφημερίδι ὑπερασπισθέντα τὴν Οἰκίαν ἐκείνην τοῦ Κόμητος Δαλλαδέτοιμα, ὑπενθυμίζομεν τὸ τῆς κοινῆς παρομιίας: « ὅποιος δὲν παινέσει τὸ σπῆτι του, πέφτει καὶ τὸνε πλακόνει ».

— Consigliamo agli amici Impressarij d' esser più condiscendenti col Baritono Sig. Graziani. Questo artista, come avemmo anche altre volte occasione d' osservarlo, trovasi sotto la trista influenza d' una malattia di gola, sarebbe dunque ingiusto per non dir crudele, il voler costringerlo a cantare sinochè non se ne sia del tutto rimesso.

— Σπουδαῖον. Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μόλου Ἀηξουρίου καὶ τὸ Ἐγγώριον συμβούλιον εἶνε στὰ σφαγιά, γιὰ δύο ἢ τρεῖς μαλάθαις μισόμπολα ἡ πατρίς εἰς κίνδυνον προσοχῆ!...

— Οἱ βουλόμενοι νὰ γίνωσιν συνδρομηταὶ εἰς τὰ « Ἰσραηλιτικὰ Χρονικὰ » ἄς ἀποτανθῶσι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν μας ἐφθασεν τοὺς 500 ὑποσχόμεθα δὲ, ἄμχ φθάσει τοὺς 600, αὔξῃσιν τοῦ φύλλου καὶ ἐκδοσὶν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος.

— Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδρομηταὶ μας ἄς ἀπευθύνωνται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν Κ. Εὐγένιον Γ. Χοιδᾶν, ὅστις φιλοφρόνως ἀνεδέχθη τὴν ἐπιστάσιαν τῆς Διαολαποθήκης.

ACROSTICO A C. VIMERCATI,

Professor di Mandolino.

Vita d' amor la lira tua dispensa
I n suoni che rapir tu al ciel sapesti;
Mastro de l' alme e de' cuor te festi,
Sacerdote d' alta possa e immensa;
R inato in te d' Euridice l' amante,
C he vuol da noi, gente in servaggio morta?
A h! t' intendo... s' allora bruti e sassi
T rar seppe a moto ed a carola accorta,
I n noi volle mostrar che per lui fassi.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδοτῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ἈΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η Κ Ε Φ Λ Λ Η Ν Ι Α »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΕΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΗΜΟΥΣΣΟΥ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ2.0044